

තුන් හෙළය දිනේවා!

නිකමි හැකියාව

සැර දෙත්වා, සුරුදෙත්වා, වොරුදෙත්වා යහනින්.

හෙළයෝ ඉ මිනින්
 ජය ගෙන හැමතීන්

සැර දෙත්වා.....

රැකෑ හෙළ තෙරුවන්
 බෝ කැර වීරුවන්

සැර දෙත්වා.....

මැඩෑ පර-හැකියන්
 හෙළි ගුණ නැතියන්

සැර දෙත්වා.....

පිටෑ නැඟෑ විරිදුන්
 හෙළයට දිරිදුන්

සැර දෙත්වා, සුරුදෙත්වා, වොරුදෙත්වා යහනින්.

(තම නයුළා ද අතැ-වැසියා ද සිටිති.)

තම නයු: 2.

දරුව, බලව, බලව!
 පින්-කඳු ගොඩෙකි! දැන් අපි
 මෙ පින්වතුන් පිනවනුව,
 විනොයනුව, කුම් කෙරෙමු ද?

අනාවැසි : 3.

න.

අ.

න.

ඔබ මැ කියනු මැනවි.

අපි නව නළුවක් පාවු.

මැනවි. කා ගෙ නළුවක් ද?

කුමරතුංග මුනිදස්ස ගෙ.

අ.

න.

අ.

4.

ගෙ නම් කවරෙක් වෙද?

කවරකු වුවත් කිම ඔහු?

හඟා! නළු-කරු නො හැඳිනා,

මෙ පින්වත්තු මන දෙත් ද?

න.

5.

නළු-කරු තරමින් මැ,

නැණැතියෝ නළු නො මනිති.

මෙ පින්වත්තු නැණවත්තු.

නළුව මනිති නළුයෙන් මැ.

6.

නම, ගම, උස, මහත,

තනතුර, පරපුර අසා,

එ තෙකින් කම මනනුවෝ

කමකට නැති අමනුවෝ.

7.

එ බන්දෙ නො වෙති,

මෙ පුර පුරන පින්වත්තු.

නුවනට, කොතැනැත්, එළිය

එළිය සි, අඳුර අඳුර සි.

අ.

8.

කිමෙක් ද ඔබ කියන

නළුව?

න.

‘නිකම් හැකිකාව.’

අ.

අනේ, නම!

න.

කිම එහි දෙස?

කම බලා නම විමසව.

9. හෙළයෙන් හෙළ වැ සිටි
සමහර පහළ හෙළයෝ,
හෙළව නිකම් දකුම්හ සි,
එය හෙළනට ඇස් හෙළති.
10. උන් ගේ මහ විහිළ
විහිළ විලසට දක්වා,
තුන් හෙළය මැ හුවන්නට
හරවන තැනෙකි මෙ තළව.
- අ. 11. හැරෙමු, හැරෙමු, බලමු
න. සරවන හැටි.
පළමු කොටැ
ගයමු ගියක්.
අ. හොඳ මැ සි.
න. දෙ දෙනා හඬලට ගයමු.
(දෙ දෙන.මැ ගයති.)
12. ඔබට පින් සිදු වේ!
ගැත්තන් ගේ මෙ තළවට
නෙක් කොන් ලා ඉඳා රුවට
සිත් සිත් තොස් දෙන ලොවට.

පළමු වන නැත: මාවත

(‘අයා’ අතින් පතක් ගෙනා එසි.)

- අයා: 13. තමන් ගේ කටයුතු
තමනට මැ කළ හැකි නම්,
කොපමණ හොඳ ද? කුමට ද
අනෙකකු ගේ අත් අපට?

14. බිරිත්-දෑ අද උන්-
දෑ ගෙ රුව අදවන්නට
කීවා. මා මැ ඇත්ද.
ඉතින් තරක ද කළ හැටි?

(' ඇයා ' පිට අත ගසා එයි.)

- අයා. 15. ඇයි මේ අඩන්නේ?
ඇයා. ඇ ඇ ඇ ඇ ඇ ඇ
අ. කුමරතුමු මුනිදස්සු ගෙ
බබ ගෝලියෙක් වන් දෙ?

- ඇ. 16. නැ. ඇයි අසන්නේ?
අ. ඇයි, දෙවියනේ, මේ තරම්
ඇ-යනු, නාසයෙන් වුවත්,
ඇද නො වැ, කියවියැ හැකි ද?

- ඇ. 17. ඇද වුණා යැ, ඉතින්?
අ. එ තමා මහ මැ පුදුමය!
ඇයි අඩන්නේ?

ඇ. දෑන් මට
ගෙදර ඇත්තන් බෙදුවා.

- අ. 18. කන්නට බැරි තරම්?
ආදරය වැඩි කමට නො?
අපට කොහි ද එ වැනි සැප?
ඇ. සැප! විඳිනොත් සැප තමා!

19. අර ගැට උල් මහත
කොහු මිටින් පිට හරහට
හතක් අටක් බෙදූ විට,
එහි ඇති හරි සැප දුනේ!

අ 20. කොහු මිටින්! ඇයි? මහ
වරදක් කරන්නට ඇති.
ඇ. වරදක් මා කෙළේ නැ.
අ. ඇයි, එ යේ නම් කොහු මිට?

ඇ. 21. අවුරුද්දකට පෙර.
මළ, පළමු වැනි සැමියා
ඔත්-පළ වූ ඉන්නා බව
සිතෙන් දැකූ, අද උදේ,

22. 'වෙදුණු' කැඳවා
එන්නැ' යි මට අණ කළා.
අ. ඉතින්?
ඇ. 'මම හැකි ලෙස, වෙද
කම කරන්නම්' කීවා.

අ. 23. බොහෝ මැ හරි.
ඇ. හරි නම්,
ඇ. ඇයි කොහු මිටින් බෙදුයේ?
සැබැවින් එය නො දැනින් ද?
ඉහෙතැ-ගන්නැ. කියා දෙමි.

24. හිරමනය එ අසල
නොතිබුණොයින් විය යුතු.
මට උදයා ආ වැඩියේ
හිරමනයෙන් තමා.

ඇ. හා!